

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conferenceสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานครTeacher Competencies and Student Life Skills According to Administrator and Department Head
Perception in Schools at Bang Khun Tian district under Bangkok Metropolitan Administrationชลธิชา รักคุ้ม (Chonticha Rukkum)¹ สุพจน์ พันธนียะ (Supot Pantaneeya)²พงษ์ลิขิต เพชรผล (Ponglikit Petpon)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครู 2) เพื่อศึกษาระดับทักษะชีวิตของผู้เรียน และ 3) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ประชากรได้แก่ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 823 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน จาก 16 โรงเรียน จำนวน 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2) สมรรถนะประจำสายงานของครู โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทักษะชีวิตของผู้เรียน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4) เปรียบเทียบสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า สมรรถนะครูด้านการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน ภาวะผู้นำครู และทักษะชีวิตของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้การปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

คำสำคัญ สมรรถนะครู ทักษะชีวิตของผู้เรียน

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร chonticha_ruk@hotmail.com² อาจารย์ ดร. ประจำวิทยาลัยฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร bhandhaniya@gmail.com³ อาจารย์ ดร. ประจำสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ponglikit17@gmail.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were 1) to investigate the level of teacher competencies, 2) to investigate the level of student life skills, and, 3) to compare teacher competencies and student life skills according to administrator and department head perception in schools at Bang Khun Tian District under Bangkok Metropolitan Administration, academic year 2017. The population was 823 teachers and the samples group was 144 teachers selected through simple random sampling technique. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA. The research results were as follows: 1) Teacher core competencies were overall at highest level. 2) Teacher specific competencies were overall at highest level. 3) Student life skills were overall at high level. 4) The comparison results according to the perception of teacher competencies and student life skills by administrator and department head in schools, classified by position, were overall not significantly different. When classified by experience, were overall significantly different. As for individual aspects of teacher competencies, good service, personal development, curriculum management, classroom management, teacher leadership, and as for individual aspects of student life skills, communication skills, ability to solve problems, life skills, and technology capabilities was significantly different at .05 level. The results of pair difference revealed experience group more than 10 years had more practice than experience group 5-10 years.

Keywords: Teacher competencies, Student life skills

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีศักยภาพ ในการจัดการศึกษาครูจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียน ครูเป็นปัจจัยสำคัญในระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด ดังนั้น การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบัน ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะครูในทุกด้าน ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการขององค์กร ครูจำเป็นต้องมีสมรรถนะสูง ซึ่งไม่จำเพาะเพียงการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนเท่านั้น แต่จะต้องสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เผชิญสถานการณ์ของสังคมได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, น.1)

อีกทั้งการพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในประเทศ ให้เข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่ความรู้และข้อมูลข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักเรียนต้องมีทั้งความรู้ในเนื้อหาและมีทักษะที่จะประยุกต์ใช้และปรับเปลี่ยนความรู้เหล่านั้นให้เข้ากับเป้าหมายที่ยังประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามเนื้อหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป คนที่มีความรู้และทักษะในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได่นั้นนั้นที่จะประสบความสำเร็จ (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์, 2554) ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรข้อที่ 2 ไว้ว่า เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต หลักสูตรจะต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตของผู้เรียน คือมีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น นักเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในสาระวิชาหลักและทักษะในศตวรรษที่ 21 อันเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการก้าวสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การทำงานและการดำรงชีวิตที่ประสบความสำเร็จในอนาคต (American Association of Colleges for Teacher Education & the Partnership for 21 st Century Skills, 2010)

จากที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า ปัจจุบันสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร เริ่มมีการพัฒนาในเรื่องของสมรรถนะครู ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของผู้เรียน การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญระหว่างครูผู้สอนที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนได้ โดยการจัดการเรียนการสอนของครูนั้น ครูต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และในด้านของผู้เรียนนั้น ความสำคัญของทักษะ การพัฒนาทักษะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติในการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น เพื่อการปรับตัว การป้องกันตนเองในสถานการณ์ต่างๆ สามารถจัดการกับชีวิตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้โดยผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

ดังนั้นการศึกษาสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อนำไปสู่การพัฒนา เสริมสร้าง และปรับปรุงสมรรถนะครูด้านการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น บุคลากรมีความพึงพอใจ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนทันต่อสถานการณ์และบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียนที่สำคัญต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตำแหน่ง และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

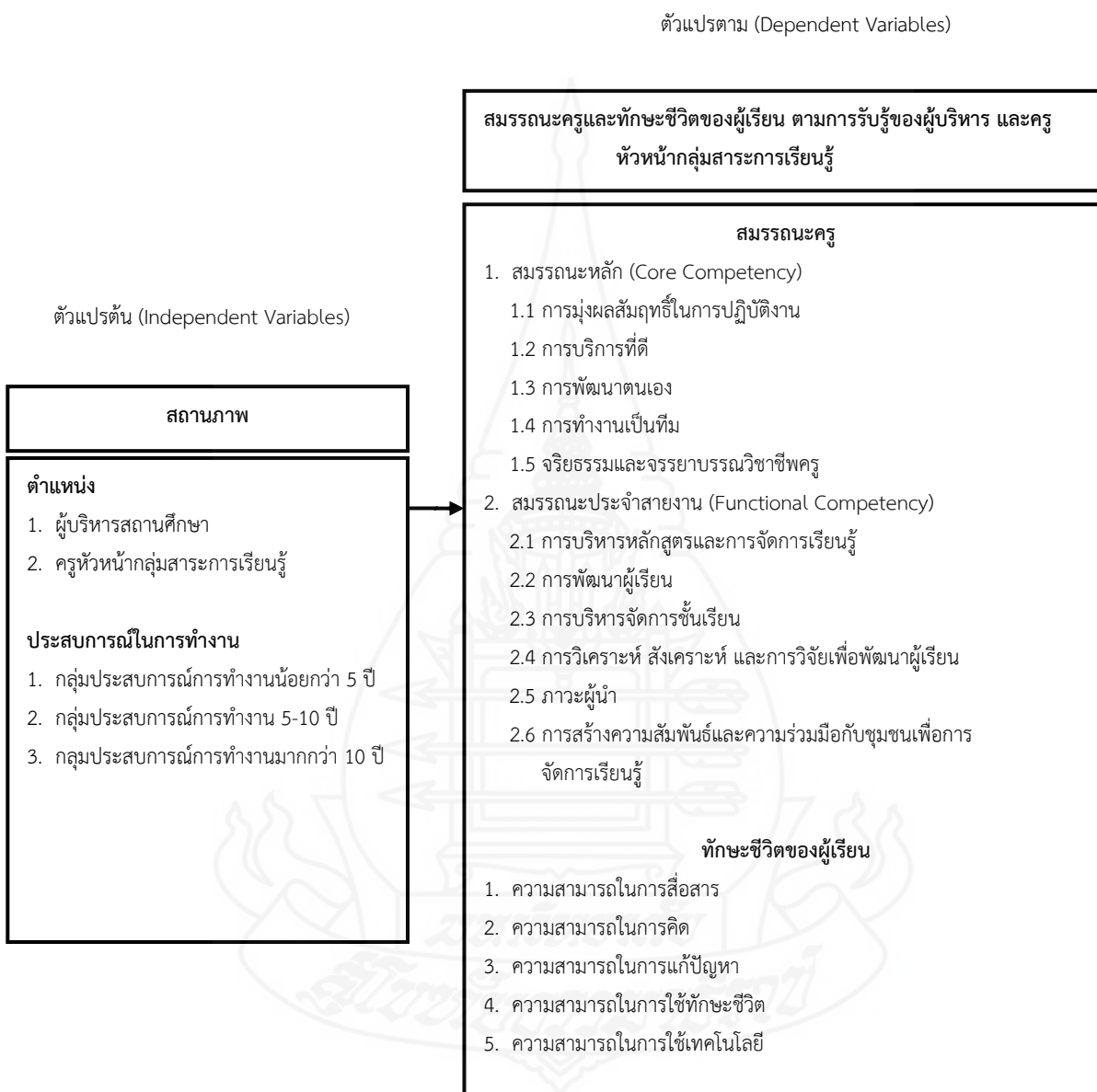
1. ผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ รับรู้ถึงสมรรถนะครูในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ รับรู้ถึงทักษะชีวิตของผู้เรียนในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 ทั้งหมด 16 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 823 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 144 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่า IOC (Item Objective Congruence Index) ความสอดคล้องที่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.993 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 85 คน (ร้อยละ 59.00) เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 73 คน (ร้อยละ 50.7) ตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 128 คน (ร้อยละ 88.9) โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 83 คน (ร้อยละ 57.7)

2. สมรรถนะหลักของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะหลักของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน การทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$) ส่วนการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$) และระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะหลักของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.46$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$) ส่วนการพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.29$)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะหลักของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ($n = 144$)

สมรรถนะหลักของครู	ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร			ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของครูหัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.37	.46	มากที่สุด	4.36	.42	มากที่สุด
2. การบริการที่ดี	4.58	.47	มากที่สุด	4.48	.42	มากที่สุด
3. การพัฒนาตนเอง	4.41	.53	มากที่สุด	4.29	.47	มากที่สุด
4. การทำงานเป็นทีม	4.74	.38	มากที่สุด	4.54	.41	มากที่สุด
5. จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.73	.38	มากที่สุด	4.61	.38	มากที่สุด
รวม	4.57	.39	มากที่สุด	4.46	.35	มากที่สุด

3. สมรรถนะประจำสายงานของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะประจำสายงานของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน การพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการชั้นเรียน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) ส่วนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.26$) และระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะประจำสายงานของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.34$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน การพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.43$) ส่วนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.22$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะประจำสายงานของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม (n = 144)

สมรรถนะประจำสายงานของครู	ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร			ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของครูหัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.40	.55	มากที่สุด	4.35	.43	มากที่สุด
2. การพัฒนาผู้เรียน	4.57	.42	มากที่สุด	4.43	.43	มากที่สุด
3. การบริหารจัดการชั้นเรียน	4.57	.40	มากที่สุด	4.42	.42	มากที่สุด
4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.26	.63	มากที่สุด	4.22	.52	มากที่สุด
5. ภาวะผู้นำครู	4.53	.61	มากที่สุด	4.39	.44	มากที่สุด
6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.35	.58	มากที่สุด	4.22	.49	มากที่สุด
รวม	4.45	.45	มากที่สุด	4.34	.39	มากที่สุด

4. ทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยระดับทักษะชีวิตของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) ส่วนความสามารถในการคิด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$) และระดับการปฏิบัติตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยระดับทักษะชีวิตของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) ส่วนความสามารถในการคิด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารในสถานศึกษาและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม (n = 144)

ทักษะชีวิตของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร			ระดับการปฏิบัติ ตามการรับรู้ของครูหัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความสามารถในการสื่อสาร	3.84	.70	มาก	3.65	.77	มาก
2. ความสามารถในการคิด	3.68	.83	มาก	3.54	.80	มาก
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา	3.72	.75	มาก	3.55	.78	มาก
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.93	.67	มาก	3.73	.80	มาก
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	3.86	.70	มาก	3.66	.83	มาก
รวม	3.80	.70	มาก	3.62	.75	มาก

5. สมรรถนะครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบสมรรถนะครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง (n = 144)

สมรรถนะครู	ตำแหน่ง	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
1. มุ่งผลสัมฤทธิ์ปฏิบัติงาน	ผู้บริหาร	16	4.37	.46	.059	.953
	ครู	128	4.36	.42		
2. การบริการที่ดี	ผู้บริหาร	16	4.58	.47	.907	.366
	ครู	128	4.48	.42		
3. การพัฒนาตนเอง	ผู้บริหาร	16	4.41	.53	.900	.370
	ครู	128	4.29	.47		
4. การทำงานเป็นทีม	ผู้บริหาร	16	4.74	.38	1.786	.076
	ครู	128	4.54	.41		
5. จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ผู้บริหาร	16	4.73	.38	1.223	.223
	ครู	128	4.61	.38		

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมรรถนะครู	ตำแหน่ง	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
6. การบริหารจัดการหลักสูตร	ผู้บริหาร	16	4.40	.55	1.147	.637
	ครู	128	4.35	.43		
7. การพัฒนาผู้เรียน	ผู้บริหาร	16	4.57	.42	1.213	.227
	ครู	128	4.43	.43		
8. การบริหารจัดการชั้นเรียน	ผู้บริหาร	16	4.57	.40	1.284	.201
	ครู	128	4.42	.42		
9. วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย	ผู้บริหาร	16	4.26	.63	.288	.773
	ครู	128	4.22	.52		
10. ภาวะผู้นำครู	ผู้บริหาร	16	4.53	.61	1.147	.253
	ครู	128	4.39	.44		
11. ความสัมพันธ์ร่วมมือกับชุมชน	ผู้บริหาร	16	4.35	.58	1.033	.303
	ครู	128	4.22	.49		
ผลรวม	ผู้บริหาร	16	4.51	.41	1.133	.377
	ครู	128	4.40	.35		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สมรรถนะครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู การพัฒนาผู้เรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และภาวะผู้นำครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบสมรรถนะครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขต
บางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน (n = 144)

สมรรถนะครู	ประสบการณ์ ในการทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. มุ่งผลสัมฤทธิ์ปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.22	.39	2.062	.131
	5-10 ปี	47	4.31	.33		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.42	.46		
2. การบริการที่ดี	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.52	.37	6.883	.001
	5-10 ปี	47	4.31	.40		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.59	.42		
3. การพัฒนาตนเอง	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.25	.56	6.383	.002
	5-10 ปี	47	4.12	.47		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.42	.44		
4. การทำงานเป็นทีม	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.54	.48	2.995	.053
	5-10 ปี	47	4.45	.38		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.63	.40		
5. จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.65	.38	1.343	.264
	5-10 ปี	47	4.55	.36		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.66	.39		
6. การบริหารจัดการหลักสูตร	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.32	.56	4.005	.020
	5-10 ปี	47	4.21	.40		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.44	.42		
7. การพัฒนาผู้เรียน	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.36	.54	2.458	.089
	5-10 ปี	47	4.35	.34		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.51	.45		
8. การบริหารจัดการชั้นเรียน	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.33	.51	4.710	.010
	5-10 ปี	47	4.31	.35		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.53	.41		
9. วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.99	.68	2.574	.080
	5-10 ปี	47	4.16	.44		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.30	.54		

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สมรรถนะครู	ประสบการณ์ ในการทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
10. ภาวะผู้นำครู	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.38	.49	5.605	.005
	5-10 ปี	47	4.23	.39		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.51	.47		
11. ความสัมพันธ์ร่วมมือกับชุมชน	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.10	.61	2.233	.111
	5-10 ปี	47	4.14	.48		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.31	.48		
ผลรวม	น้อยกว่า 5 ปี	14	4.34	.40	4.953	.008
	5-10 ปี	47	4.29	.30		
	มากกว่า 10 ปี	83	4.49	.37		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ปฏิบัติงาน

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.22	4.31	4.42
น้อยกว่า 5 ปี	4.22	-	.09	.20*
5 – 10 ปี	4.31		-	.11
มากกว่า 10 ปี	4.42			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการบริการที่ดี

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.52	4.31	4.59
น้อยกว่า 5 ปี	4.52	-	.21*	.07
5 – 10 ปี	4.31		-	.28*
มากกว่า 10 ปี	4.59			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการพัฒนานตนเอง

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.25	4.12	4.42
น้อยกว่า 5 ปี	4.25	-	.13	.17
5 – 10 ปี	4.12		-	.30*
มากกว่า 10 ปี	4.42			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการทำงานเป็นทีม

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.54	4.45	4.63
น้อยกว่า 5 ปี	4.54	-	.09	.09
5 – 10 ปี	4.45		-	.18*
มากกว่า 10 ปี	4.63			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.65	4.55	4.66
น้อยกว่า 5 ปี	4.65	-	.10	.01
5 – 10 ปี	4.55		-	.11*
มากกว่า 10 ปี	4.66			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.32	4.21	4.44
น้อยกว่า 5 ปี	4.32	-	.11	.12
5 – 10 ปี	4.21		-	.23*
มากกว่า 10 ปี	4.44			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการพัฒนาผู้เรียน

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.36	4.35	4.51
น้อยกว่า 5 ปี	4.36	-	.01	.16*
5 – 10 ปี	4.35		-	.16*
มากกว่า 10 ปี	4.51			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.33	4.31	4.53
น้อยกว่า 5 ปี	4.33	-	.02	.20*
5 – 10 ปี	4.31		-	.22*
มากกว่า 10 ปี	4.53			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.99	4.16	4.30
น้อยกว่า 5 ปี	3.99	-	.17	.31*
5 – 10 ปี	4.16		-	.14
มากกว่า 10 ปี	4.30			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านภาวะผู้นำครู

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.38	4.23	4.51
น้อยกว่า 5 ปี	4.38	-	.15	.13
5 – 10 ปี	4.23		-	.28*
มากกว่า 10 ปี	4.51			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านความสัมพันธ์ร่วมมือกับชุมชน

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.10	4.14	4.31
น้อยกว่า 5 ปี	4.10	-	.04	.21*
5 – 10 ปี	4.14		-	.17
มากกว่า 10 ปี	4.31			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เมื่อทดสอบความแตกต่างสมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานเป็นรายคู่ พบว่า
กลุ่มประสบการณ์ในการทำงาน มีการรับรู้การปฏิบัติงานสมรรถนะครูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

จำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้การปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สมรรถนะครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านผลรวมสมรรถนะ

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.34	4.29	4.49
น้อยกว่า 5 ปี	4.34	-	.05	.15
5 – 10 ปี	4.29		-	.34*
มากกว่า 10 ปี	4.49			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ทักษะชีวิตของผู้เรียนตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง (n = 144)

ทักษะชีวิตของผู้เรียน	ตำแหน่ง	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig
1. ความสามารถในการสื่อสาร	ผู้บริหาร	16	3.84	.70	.956	.340
	ครู	128	3.65	.77		
2. ความสามารถในการคิด	ผู้บริหาร	16	3.68	.83	.686	.494
	ครู	128	3.54	.80		
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา	ผู้บริหาร	16	3.72	.75	.828	.409
	ครู	128	3.55	.78		
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ผู้บริหาร	16	3.93	.67	.963	.337
	ครู	128	3.73	.80		
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ผู้บริหาร	16	3.86	.70	.927	.355
	ครู	128	3.66	.83		
ผลรวม	ผู้บริหาร	16	3.80	.70	.913	.363
	ครู	128	3.62	.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

9. ทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความสามารถในการคิด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน (n = 144)

ทักษะชีวิตของผู้เรียน	ประสบการณ์ ในการทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ความสามารถในการสื่อสาร	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.85	.63	3.995	.021
	5-10 ปี	47	3.42	.79		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.78	.74		
2. ความสามารถในการคิด	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.88	.55	2.566	.080
	5-10 ปี	47	3.28	.78		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.65	.82		
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.71	.54	5.647	.004
	5-10 ปี	47	3.36	.73		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.66	.81		
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.98	.43	5.146	.007
	5-10 ปี	47	3.44	.81		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.88	.78		
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.83	.41	4.782	.010
	5-10 ปี	47	3.38	.84		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.83	.81		
ผลรวม	น้อยกว่า 5 ปี	14	3.85	.47	4.746	.010
	5-10 ปี	47	3.37	.75		
	มากกว่า 10 ปี	83	3.76	.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านความสามารถในการสื่อสาร

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.85	3.42	3.78
น้อยกว่า 5 ปี	3.85	-	.43*	.07
5 – 10 ปี	3.42		-	.36*
มากกว่า 10 ปี	3.78			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านความสามารถในการคิด

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.88	3.28	3.65
น้อยกว่า 5 ปี	3.88	-	.60*	.23
5 – 10 ปี	3.28		-	.37*
มากกว่า 10 ปี	3.65			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.71	3.36	3.66
น้อยกว่า 5 ปี	3.71	-	.35*	.05
5 – 10 ปี	3.36		-	.30*
มากกว่า 10 ปี	3.66			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.98	3.44	3.88
น้อยกว่า 5 ปี	3.98	-	.54*	.10
5 – 10 ปี	3.44		-	.44*
มากกว่า 10 ปี	3.88			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.83	3.38	3.83
น้อยกว่า 5 ปี	3.83	-	.45*	-
5 – 10 ปี	3.38		-	.45*
มากกว่า 10 ปี	3.83			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เมื่อทดสอบความแตกต่างทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มประสบการณ์ในการทำงาน มีการรับรู้การปฏิบัติงานทักษะชีวิตของผู้เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี และกลุ่มประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีการรับรู้การปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ทักษะชีวิตของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผลรวมทักษะชีวิตของผู้เรียน

ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.85	3.37	3.76
น้อยกว่า 5 ปี	3.85	-	.48*	.09
5 – 10 ปี	3.37		-	.33*
มากกว่า 10 ปี	3.76			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

อภิปรายผลการวิจัย

สมรรถนะหลักของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู การทำงานเป็นทีม การบริการที่ดี การมุ่งผลสัมฤทธิ์ปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสมรรถนะของครู เช่น พรบ.การศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้กระทรวงกำกับ และประสานให้สถาบันผลิตและพัฒนาครูฯ มีความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเกณฑ์ประเมินคุณภาพสถานศึกษาของสมศ.ได้กำหนดตัวชี้วัดว่า ครูต้องได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอน และครูสภาได้กำหนดให้การขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพว่า ทุกคนจะมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพต้องพัฒนา ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงส่งผลให้ครูต้องเร่งพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับวิชาชีพและให้ความสำคัญต่อการประเมินสมรรถนะมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก ลิ้มอารีย์ (2552) ที่พบว่า สมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้เป็นผู้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สำหรับผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพครู โดยกำหนดความหมายและองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548, น.40) ไว้ดังนี้ มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพและสามารถสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาแก่ผู้รับบริการ ซึ่งการที่กฎหมายให้ความสำคัญกับวิชาชีพทางการศึกษา และกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมนั้น เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 สำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาไว้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ มาตรฐานการปฏิบัติตน

สมรรถนะประจำสายงานของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน ภาวะผู้นำครู การบริหารจัดการหลักสูตร ความสัมพันธ์ร่วมมือกับชุมชน และวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากครูให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมแบบเป็นกันเอง มีภาวะผู้นำประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรับผิดชอบและวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอน จัดการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน สำรวจปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการปรับตัวและอยู่ร่วมกับชุมชนหรือสังคมได้อย่างรู้เท่าทันและมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ วงศ์พระคุณ (2555) และ สุธี บุรณะแพทย์ (2557) ที่พบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครู โดยภาพรวมและรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการประเมินสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง ในเรื่องของการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ : กิจกรรมจัดระบบพัฒนาครูเชิงคุณภาพเพื่อการพัฒนาครูรายบุคคล โดยการประเมินสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนนั้น มีรายละเอียดของการประเมินในด้านของการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียน ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยพัฒนาผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำครู และด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนต้องรับการประเมินในทุกด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, น.24-25)

ทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการคิด ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามุ่งพัฒนาส่งเสริมผู้เรียน มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะในการใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง เรียนรู้การพูดเจรจา การใช้ภาษาและถ้อยคำในการสื่อสาร มีขั้นตอนกระบวนการในการวิเคราะห์และสรุปเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา และคิดวิเคราะห์เหตุและผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุสิทธิ์ ดัดงาม (2554) และ สุนทรี บุญจันทร์ (2555) ที่พบว่า ทักษะชีวิตของผู้เรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องทักษะชีวิตและการพัฒนาทักษะชีวิตในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ระบุว่า สภาพสังคมในทศวรรษใหม่ เป็นยุคของความเร็วและความล้ำสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสาร ความหลากหลายทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม การหลอมหลอมรวมความคิดและความเชื่อของกลุ่มคนที่บุคคลในสังคมจะต้องได้รับการมีวิถีชีวิตยุคใหม่อย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างมากได้ส่งผลกระทบต่อเด็กวัยเรียน ทั้งการดำเนินชีวิตท่ามกลางกระแสเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาของบุตรหลาน ตลอดจนการเผชิญสิ่งชั่วร้ายหรือตัวแบบที่ไม่เหมาะสมต่างๆ รอบตัว ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรง ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหายาเสพติด ปัญหาทางเพศ ฯลฯ โดยเฉพาะในเด็กและผู้ที่มีทักษะชีวิตต่ำขาดภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดี มีปัญหาทางอารมณ์จิตใจ และมีความขัดแย้งในชีวิตได้ง่าย ครูจึงต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตเป็นภูมิคุ้มกันให้รอดพ้นจากการครอบงำความคิดของสื่อเทคโนโลยี และตั้งรับต่อการก้าวร้าวทางสังคมอย่างรู้เท่าทัน ดังนั้น การพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียน จึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติในการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น โดยการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนนั้น มุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สมรรถนะหลักของครูและสมรรถนะประจำสายงานของครู ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู การพัฒนาผู้เรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และภาวะผู้นำครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้การปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความสามารถในการคิด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี และกลุ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้การปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีการรับรู้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา พบว่า โดยรวมสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในสถานศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านสมรรถนะหลักของครูและสมรรถนะประจำสายงานของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านทักษะชีวิตของผู้เรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้น กล่าวคือ

1. สมรรถนะหลักของครู ควรดำเนินการพัฒนาในด้านที่พบว่ายังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนี้

1.1 พัฒนาด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากตามการรับรู้ของผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.46) ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนางาน การตั้งเป้าหมาย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง และใช้ผลการประเมินการปฏิบัติงานนำมาใช้ปรับปรุง พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

1.2 พัฒนาด้านการพัฒนาตนเอง เนื่องจากตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.47) ควรจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า ทาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการ เข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2. สมรรถนะประจำสายงานของครู ควรดำเนินการพัฒนาในด้านที่พบว่ายังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนี้

2.1 พัฒนาด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากตามการรับรู้ของผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.63) และตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.52) ควรจัดให้มีการสำรวจปัญหาของผู้เรียน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และทำประมวลสรุปสารสนเทศแก้ปัญหา เพื่อวิจัยในชั้นเรียน และส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน จัดให้มีการวิเคราะห์จุดเด่นด้อยโอกาสอุปสรรคแก้ปัญหาในชั้นเรียน

2.2 พัฒนาด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.49) ควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ร่วมกิจกรรมชั้นเรียน สร้างเครือข่ายความร่วมมือครูผู้ปกครอง ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองเพื่อจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้ปราชญ์ชาวบ้านหรือท้องถิ่นมีส่วนร่วม และมีการเสนอผลการจัดการเรียนรู้แก้ปัญหา ร่วมกัน

3. ทักษะชีวิตของผู้เรียน ควรดำเนินการพัฒนาในด้านที่พบว่ายังมีค่าน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนี้

3.1 พัฒนาด้านความสามารถในการคิด เนื่องจากตามการรับรู้ของผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.83) และตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.80) ควรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในการใช้ทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์อย่างมี วิจารณ์ญาณเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือสารสนเทศ จัดให้มีการอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะความสามารถในการคิดที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชูลีพร ดัดงาม. (2554). *การศึกษาความสามารถการใช้ทักษะชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2554*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- นราภรณ์ วงศ์พระคุณ. (2555). *การพัฒนาสมรรถนะครูในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์. (2554). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.
- สมนึก ลีอารีย์. (2552). *การศึกษาสมรรถนะหลักของบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- สุธี บุรณะแพทย์. (2557). *สมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- สุนทร บัญจันทร์. (2555). *การศึกษาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีภาวะออทิสซึมจากการสอนโดย ใช้บทสนทนาทางสังคม (Social Scripts) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *รายงานการวิจัย สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- American Association of Teacher Education & the Partnership for 21st Century Skills. (September, 2010). *21st century knowledge and skills in educator preparation*. Retrieved September 15, 2012, from http://www.p21.org/storage/documentis/aacte_p21_whitepaper2010.pdf